

for Ministeren, hvis Kræfterne skal have deres frie, uhindrede Udfoldelse, at skabe Balance. Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg er fremkommet med nogle fantastiske Oplysninger om, hvor stort Underskuddet vilde være blevet, om det havde været de Radikale og Socialdemokraterne, der havde ført Styret de sidste tre Aar; idet vi skulde have gennemført alt, hvad vi havde stillet Ændringsforslag om at faa gennemført, og lukket Øjnene og aldeles ikke set os om, hvor vi kunde skaffe Dækning. Hvis vi vilde bruge en lignende Opstilling, kunde vi sige, at den højtærede Landbrugsminister etablerede en Kørning, der kostede saa fantastisk høje Summer, at vi selvfølgelig, hvis det havde været os, vilde have gjort det langt billigere, det har i tidligere Tid vist sig, at det kunde gøres; overfor den højtærede Trafikminister kunde vi sige, at de mægtige Kulindkøb vilde ikke være sket, og derfor vilde vi have sparet mange Penge under Krigen; og vi kunde have sagt til den højtærede Finansminister: Dollarslaanet vilde ikke være blevet stiftet, hvis andre havde været ved Styret. Med langt større Føje kan dette siges, end det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg kan paastaa, at man ganske rolig vilde have øst ud af Statskassen uden i mindste Maade at tænke paa at skaffe Dækning. Vi har ikke brugt den Fremgangsmaade at sige, at det er Udgifter, som ikke vilde være blevet afholdt. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg er ganske ude i det vilde, hvis han vil sige, at for saa vidt Radikale og Socialdemokrater, der paa det sidste Statsregnskab, inden det nuværende Styre traadte til, havde Balance baade paa Driftsregnskabet og paa § 26, og som sørgede for gennem Skatter stadig at skaffe de nødvendige Midler i en Udstrækning, som selv Venstre protesterede mod, var blevet i 1920, havde de bare øst ud af Statskassen alle de Bevillinger, de vilde have, de havde ikke gjort det ringeste Forsøg paa at skaffe Dækning derfor. Det er den Slags Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg kan fremsætte, Venstres Ordfører gentager dem ikke, det blev heller ikke sagt fra Ministerbænken; det vilde ogsaa være taabeligt at prøve at argumentere paa den Maade overfor Modstanderne. Vi er ganske enige med Regeringen i dette Spørgsmaal og har vist det gennem vor Virksomhed igennem disse 3 Aar, idet vi har sagt, at det er en nødvendig Betingelse, hvis vi ikke skal ind i et økonomisk Uføre, at faa tilvejebragt Balance, og vi har været

med til og været virksomme for, at de Nedsættelser, der har fundet Sted, er blevet af en saadan Art, at vi kunde naa Balance. Vi har som de foregaaende Aar været imod indirekte Skatter, og det er et Standpunkt, vi alle Dage har haft, og som vi har fastholdt under det nuværende Styre.

Jeg kommer saa lige til at gøre et Par Bemærkninger til Finansaaret 1924—25, hvor vi ved, at regner man med Priser, som de gælder i Dag og med Dollarkursen, som den er i Dag, og med Lønningerne, som de er i Dag, alle Udgifterne, som de hviler i Dag paa de forskellige Omraader, saa indeholder Finanslovsforslaget allerede ved sin Fremlæggelse Underskud. Kun ved at regne med, at Dollarkursen skal gaa ned, at Lønningerne skal gaa ned, og at Statsbanerne ikke skal afholde de allernødvendigste Udgifter til Vedligeholdelse, kun derigennem er det muligt at stille et Budget op, der fingerer Balance, hvad man vil faa at se ved den kommende Tillægsbevillingslov i 1925; da vil man komme med mægtige Bevillinger for at dække over det, som det forelagte Budget tilslører. Saaledes er Ordningen; og midt i alt dette, i denne 3-aarige Periode, det Finansaar, vi er i, det, vi har forladt, og det, der kommer, ligger et nyt Statslaan paa 30 Mill. Kr., som gaar ind i Bevillingen, og det er kun paa Grundlag af disse 30 Millioner, at Venstres Ordfører taler om, at han har Haab om Balance. Han kommer ikke og siger: Disse 30 Millioner er holdt udenfor, og vi har Balance efter Lovforslaget, som det foreligger. Det synes jeg dog er det højeste, man kan drive det til efter et Budget, der er stillet paa Skruer som dette.

Jeg har endvidere et Par Bemærkninger til Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, og til det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, der har dvælet ved de store sociale Udgifter. Jeg erkender, at disse Udgifter er meget store og har været stærkt stigende, men desuagtet er Ordningen i Dag den — jeg beder det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg gøre sig den Ulejlighed at skrive til en af sine Meningsfæller i Lemvig Byraad, han vil da faa at vide, at Ordningen i Dag er den — i Kraft af Indenrigsministeriets Cirkulære, hvor de arbejdsløse afskæres fra Understøttelse, at der findes et stort Antal Arbejdere i Lemvig, om hvilke alle politiske Partier erkender, at de er flittige og stræbsomme og sparsommelige Mennesker, der i Dag modtager Fattighjælp i Lemvig, fordi det ikke er muligt at skaffe dem Arbejde. Det er paa en Tid, hvor Venstre roser sig af sin sociale For-